

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010072
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3820010072.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júla 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

O. X.,

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom Z., Y. XXXX/XX, t.č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/15/2020 zo dňa 13. mája 2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný O. X. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pretože dňa 21.07.2019 v čase asi o 05.30 h po tom čo požil alkoholické nápoje a mal dychu 0,61 mg/l alkoholu viedol po ceste III/1774, smerom od mesta I. do obce K., okres Z. osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, evidenčné číslo Z. XXX L., pričom v časti G. v k. ú. I. z dôvodu požitia alkoholických nápojov, nezvládol vedenie motorového vozidla, zišiel s týmto vozidlom mimo cestu, kde sa prevrátil na strechu, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho utrpel jeho spolujazdec X. Z., nar. XX.XX. XXXX zranenia - zlomeninu vnútorného členka ľavej nohy, pomliaždenie krku a pomliaždenie hrudníka, ktoré ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života 8 až 9 týždňov a jeho ďalší spolujazdec O. S., nar. XX.XX.XXXX utrpel zranenia - otras mozgu I. stupňa, podkožný krvný výron okolia ľavého oka, tržne zmliaždenú ranu ľavej strany tváre, pomliaždenie a odreniny oboch kolien a odreninu ľavého členka, ktoré ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života 10 až 12 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § § 41 ods. 1, 38 ods. 2, § 36 písm. I/, § 37 písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 15 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 20 mesiacov. Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. I), § 37 písm. h) Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 36 mesiacov. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie prokurátor, ktoré bolo podané proti výroku o treste zákazu činnosti v neprospech obžalovaného. Prokurátor poukázal v dôvodoch odvolania najmä na to, že v osobe obžalovaného nejde o bezúhonnú osobu, pretože tento bol 4 krát postihnutý

za priestupky na úseku cestnej dopravy, z toho dvakrát za prekročenie rýchlosti. Súčasne prokurátor poukázal na to, že obžalovaný porušil dôležitú povinnosť vodiča (§ 4 ods. 2 písm. d/ Zák č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a pri dopravnej nehode jedna osoba utrpela ťažké a druhá osoba ľahké zranenie. Prokurátor tiež uviedol, že vzhľadom na stúpajúci stav dopravných nehôd porušením dôležitej povinnosť je potrebné zohľadniť aj záujem generálnej prevencie. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušiť výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa a obžalovanému podľa § 322 ods. 3 Tr. uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu pri strede trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolaniu prokurátora vyhovieť s tým, že rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste navrhol zrušiť len podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť, pričom mu nebolo známe prečo prokurátor s ním v prípravnom konaní uzavrel dohodu o vine a treste, kde prokurátor súhlasil s uložením trestu zákazu činnosti vo výmere 30 mesiacov.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa potom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K odvolaním napadnutému výroku o treste zákazu činnosti uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné: Úvodom sa senát odvolacieho súdu „pozastavuje“ nad procesným postupom prokurátora v tomto trestnom konaní z pohľadu v konečnom dôsledku súdom ukladaného trestu zákazu činnosti. Vyšetrovací spis obsahuje na konci prípravného konania na č.l. 110 návrh vyšetrovateľa na konanie o dohode o vine a treste. Následne na č.l. 111-113 sa nachádza „zápisnica o konaní o dohode o vine a treste“. Z tejto zápisnice napísanej dňa 11.02.2020 na Okresnej prokuratúre Prievidza „de facto“ vyplýva, že prokurátor a obvinený tu uzavreli dohodu o vine a treste. Z tejto zápisnice pritom v podrobnostiach vyplýva, že prokurátor a obvinený sa tu „dohodli“ o vine tak aj o treste, vrátane trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 30 mesiacov. Senátu nadriadeného súdu, ale najmä obvinenému O. X. pritom je zrejmé, prečo prokurátor takto „uzavretú dohodu“ sám o sebe nerešpektoval a podal na obvineného obžalobu (č.l.114). Postaveniu prokurátora v trestnom konaní by nepochybne svedčilo, aby prinajmenšom obvinenému oznámil dôvody, ktoré ho viedli k „odstúpeniu“ od výmery trestu zákazu činnosti, ktorú prokurátor sám navrhol.

K tomu len pre úplnosť je potrebné poukázať, že súd prvého stupňa v trestnom rozkaze pôvodne uložil obžalovanému trest zákazu činnosti v rovnakej výmere (30 mesiacov) ako to pôvodne v zápisnici o dohode o vine a treste navrhoval prokurátor. Po písomne zahlásenom odpore prokurátora (tento podľa Trestného poriadku „nemusí byť“ odôvodnený), súd 1.stupňa na hlavnom pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým popri vine a treste odňatia slobody (v zhode s predtým podpísanou zápisnicou o dohode o vine a treste) mal obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti vo výmere o 6 mesiacov vyššej ako v trestnom rozkaze.

K odvolaciemu návrhu prokurátora na uloženie obžalovanému trestu zákazu činnosti pri strede trestnej sadzby (rovnako navrhol prokurátor na hlavnom pojednávaní) senát odvolacieho súdu uvádza, že trest zákazu činnosti vo výmere 36 mesiacov je trestom uloženým len pri strede trestnej sadzby. Súd 1.stupňa totiž nesprávne určil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako pomer vyrovnaný. Pochybenie súdu 1.stupňa spočívalo v tom, že obžalovanému mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák.. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe tohto senátu na vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní po jeho prijatí súdom, musí súd pri rozhodovaní o treste na takéto vyhlásenie vždy prihliadnuť v prospech obžalovaného (3 alternatívne spôsoby: použitie § 36 písm. n/, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam alebo aj § 39 ods. 1 Tr. zák.). Pri takomto správnom postupe by pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol vyhodnotený ako prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností zakladajúci podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o

1/3. Zákonom ustanovená trestná sadzba u trestu zákazu činnosti by bola potom 1 rok až 7 rokov a následne stred (polovica) trestnej sadzby by bola 4 roky.

Z uvedeného potom vyplýva, že súd 1.stupňa prakticky uložil obžalovanému trest zákazu činnosti pri strede trestnej sadzby tak, ako sa toho domáhal v odvolaní prokurátor. Z tohto dôvodu potom odvolací súd vyššie uvedené pochybenie súdu 1.stupňa nenaprával, pretože uložený trest zákazu činnosti vo výmere 3 rokov považoval za primeraný ako individuálnej tak aj generálnej prevencie.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak ako je to uvedeného vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.